

Marcin Dubiel, Lonely

każdy zna dziś moje imię
choć widzą tylko to co źle zrobiłem
tak chętnie komentują moje życie
szkoda, że nikt mnie nie słyszy
kiedy w środku krzyczę

kto został przy mnie , gdy nie było łatwo
kto próbował mnie zrozumieć, gdy spadałem na dno
wszyscy czegoś chcą ode mnie, jakbym był zabawką
by zostawić mnie samego, gdy już zgaśnie światło

wszystko się wydaje takie sztuczne
i coraz rzadziej widzę siebie w lustrze
tysiące gratulacji miały wypełnić te pustkę
a nadal czuje się sam

I am so lonely
Lonely
I am so lonely
Lonely

To wszystko mnie przytłacza
Czasem chciałbym uciec i nie wracać
Nie dbać czy się opłaca
Choć tyle razy czułem że coś w środku mnie wygasa
To wszystko mówi mi że to jest w końcu dobra trasa

Dostałem szansę, ale także presję
Nikt mnie nie uczył jej dźwignąć, ale każdy ma pretensje
Nie żałuję błędów, traktuję je jak lekcje
Choć może przez nie czuję się że jestem sam

I am so lonely
Lonely
I am so lonely
Lonely